

kes aga end üks tund aega ahju pingi pääl soendada ja puhkada sooviksid, enne kui oma teed edasi peavad rändama. Nad wõisid selkombel kōnet Zuhani ja tema naese wahel päält kuulda, ilma et wiimist ta mõtete awaldamistes oleks eksitatud saanud.

Pärast seda, kui kōik seda mõdda, kui enne kōtku kōneldud, oli tehtud ja Zuhan pääle kottu jõudmist oma neli saatjat oma naise ees Poolakaitš tunnistanud ja ahju kōrwale istuma säädnud oli, ütles Maret oma mehele: „Ma olen kartohwoli suppi ja kimpisi sinu jauks hoidnud; sōō nüüd esite, enne kui mulle jutustad, kuidas asjaga läks!“

„Mu kōht ei ole mitte tühi,“ wastas Zuhan oma abikaasale, „ma wõin sulle jutustada,“ ja hakkas siis oma esimest wahetust, kus ta lehma hobuse wastu sai, naisele jutustama.

„Sääl oled sa üsna õigeste teinud,“ ütles Maret, „üks ilus lehm on kōigite palju rohkem wäärt, kui hobune, kes mitte noorega

üle pää enam suur asi ei ole, kuidas ka seda see wahetaja sinule seletanud on.“

„Ja,“ rääkis Zuhan edasi, „nüüd tuli tõine, see ütles, et praeguse kōrge pōhuhindade ajal igal mehel raske olla, üht lehma ületawe pidada ja pakkus mulle mu lehma wastu üht raswast siga, midas ma ka wastu wõtsin.“

„Ja, see on üsna tõsi,“ arwas naene Maret, „põhl on sell aastal wāga kallis, seda wõime parem kallilt ära müüa, aga üks niisugune nuumatud siga ei sōō midagi enam, muud kui tapa ja sōō teda.“

„Ja, aga üks tõine arwas suure waewa olewat, seesuguse halwa ilmaga, üht „nuumatud siga kodu ajada ja sääl juures olla veel kūsida, kas niisuguse liialt sōõdetud sia liha marjust puhas on? tema pakkus mulle oma kitse mu sia eest, see oli mu meele järele ja ma wõtsin ta pakkumist lahkestest wastu.“

„Sellega olen ma üsna ühes nõus,“ wastas selle pääle naene Maret, „see oleks ju kole olnud, kui sa siga oleks pidanud kodu ajama ja päälegi on mul kitsed palju armsa-

Uinna ja Tera mis siin allati Seal Aruik...

elohäwaste te mimm...